

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 581/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	P. P.	w dniu 7 czerwca 2018 roku w P. woj. (...) działając umyślnie dokonał zniszczenia rzeczy w postaci motoroweru marki L. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości jednego tysiąca pięciuset złotych stanowiącego własność D.	

		<p>T., w ten sposób, że zatopił motorower w zbiorniku wodnym,</p> <p><i>tj. dopuścił się czynu z art. 288 § 1 kk</i></p>	
2	O. C.	<p>w dniu 6 czerwca 2018 roku w godzinach 20.17-21.52 przy ulicy (...) w P. woj. (...) w zamiarze aby nieletni dokonał czynu zabronionego udzielił mu pomocy do przestępstwa kradzieży motoroweru marki L. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości jednego tysiąca pięciuset złotych stanowiących własność D. T., w ten sposób, że stał na czatach podczas przestawiania motoroweru przez nieletniego, przy czym w dacie czynu oskarżony działał w stanie ograniczającym zdolność rozumienia znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem w stopniu znacznym,</p> <p><i>tj. dopuścił się czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk</i></p>	
2	O. C.	<p>W dniu 28 marca 2018 roku przy ulicy (...) w P. działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnim co do którego wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia zabrał w celu przywłaszczenia motorower (...) 125 cm koloru czarnego o numerze rejestracyjnym</p>	

		(...) i numerze VIN (...) o wartości czterech tysięcy pięciuset złotych zaparkowany na dolnym niestrzeżonym parkingu Centrum Handlowego (...) działając na szkodę D. T., przy czym w dacie czynu oskarżony działał w stanie ograniczającym zdolność rozumienia znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem w stopniu znacznym, tj. dopuścił się czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk	
3	K. C. (1)	w dniu 6 czerwca 2018 roku w godzinach 20.17-21.52 przy ulicy (...) w P. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnim co do którego wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia zabrał w celu przywłaszczenia motorower marki L. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości jednego tysiąca pięciuset złotych zaparkowany na dolnym niestrzeżonym parkingu Centrum Handlowego (...), działając na szkodę D. T., tj. dopuścił się czynu z art. 278 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. D. T. był właścicielem motoroweru marki (...) koloru czarnego o pojemności	Zeznania świadka D. T. Kserokopia dowodu rejestracyjnego	59 60-61	

<p>silnika (...)cm^(3) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...) o wartości 4.500,00 zł. Właściciel zaparkował pojazd na dolnym niestrzeżonym parkingu Centrum Handlowego (...) przy ul. (...) w P.. Obszar ten jest monitorowany przez kamery należące do Centrum Handlowe (...).</p>	<p>Kserokopia polisy ubezpieczeniowej OC</p>	<p>60-61</p>	
<p>2. Nieletni wówczas K. G. zauważył motoroweru (...) koloru czarnego o pojemności silnika (...) o numerze rejestracyjnym (...), na parkingu przy C. Handlowym (...) w P.. Przekonał O. C., aby ten udał się z nim do miejsca parkowania pojazdu.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego O. C.</p>	<p>83-84</p>	
<p>3. W dniu 28 marca 2018 roku, w godzinach nocnych K. G. oraz O. C. udali się w miejsce parkowania wspomnianego wyżej motoroweru. Około 02:57:30 mężczyźni podeszli do motoroweru marki (...). K. G. zestawiał go ze stopek. Mężczyźni wspólnie wypchnęli pojazd z parkingu i prowadzili do skrzyżowania ulic (...), po czym rozdzielili się. O. C. udał się ulicą (...) w kierunku swojego miejsca zamieszkania. K. G. zabrał motorower do swojego miejsca zamieszkania. Motorower nie został odzyskany.</p>	<p>Zapis z monitoringu Protokół oględzin nagrania z monitoringu Dokumentacja fotograficzna wyjaśnienia oskarżonego O. C.</p>	<p>69 96-96a 86-88 83-84</p>	

<p>4. D. T. był właścicielem motoroweru marki L. (...) koloru niebiesko-białego o pojemności silnika (...) cm³ o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...) o wartości 1.500,00 zł.. Właściciel zaparkował pojazd na dolnym niestrzeżonym parkingu przy Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w P.. Obszar ten jest monitorowany przez kamery należące do Centrum Handlowe (...).</p>	<p>Zeznania świadka D. T. Dokumentacja fotograficzna</p>	<p>5-5v, 6</p>	
<p>5. W dniu 6 czerwca 2018 roku o godzinie 20.17 K. G. oraz O. C. przyjechali rowerami na parking przy Centrum Handlowym (...) w P.. K. G. zaplanował kradzież motoroweru, który widział uprzednio przy okazji zakupów w sklepie (...) zlokalizowanym na terenie Centrum Handlowego (...). Poprosił o pomoc O. C.. K. G. podszedł do stojącego na parkingu motoroweru marki L. (...) i zdjął go ze stopki, po czym przeprowadził go na parking na poziomie zero i postawił za wiatą z wózkami sklepowymi. O. C. w tym czasie stał obserwując, czy nikt nie nadchodzi. Następnie, mężczyźni odjechali do swoich miejsc zamieszkania.</p>	<p>Zapis z monitoringu Protokół oględzin nagrania z monitoringu Zeznania świadka K. G. Wyjaśnienia oskarżonego O. C.</p>	<p>12 94-95v 25v-27v 40-41</p>	
<p>6. Tego samego dnia o godzinie 21.52 K. G.</p>	<p>Zeznania świadka K. G.</p>	<p>25v-27v</p>	

<p>wrócił wraz z K. C. po przestawiony wcześniej motorower. Po tym, jak dotarli na miejsce, odczekali pewien czas, aby nie było na parkingu osób postronnych. K. G. wyprowadził motorower i wspólnie z K. C. przepchnęli pojazd ul. (...), ul. (...) koło (...) (...) następnie dalej ul. (...) do ul. (...). Rozdzielili się przy ul. (...). K. G. zabrał motorower.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. C.</p>	<p>102-103</p>	
<p>7. K. G. zaparkował motorower pod drzewem na podwórko przy bloku gdzie mieszka. Przykrył motorower kocem. P. P., któremu znane były plany K. G. względem motoroweru, znał też źródło pochodzenia pojazdu, udał się na stację paliw wraz z K. G.. Po zakupie niewielkiej ilości paliwa, K. G. zatankował motorower, odpalił silnik, zrobił krótką przejażdżkę po podwórku, po czym ponownie zaparkował pojazd i przykrył kocem.</p> <p>8. W dniu 7 czerwca 2018 r. do K. G. przyszedł K. C. (1) i wspólnie udali się na stację benzynową po paliwo. Po powrocie motoroweru na podwórku już nie było.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego P. P. Zeznania świadka K. G.</p>	<p>33-34 25-27v</p>	
<p>9. W dniu 7 czerwca 2018 r., pod nieobecność K. G. w miejscu zamieszkania, P. P. odpalił pozostawiony pod drzewem motorower</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego P. P.</p>	<p>33-35v, 254-254v</p>	

<p>i udał na przejażdżkę po okolicy. Pojechał ul. (...) nad zbiornik wodny B. w P.. Tam, na wysokości połowy mniejszego zbiornika, zatopił motorower. Motorower nie został odnaleziony.</p>			
<p>10. O. C. jest leczony psychiatrycznie.</p> <p>11. Nie wykazuje objawów choroby psychicznej. Jest upośledzony umysłowo w stopniu umiarkowanym z zaburzeniami zachowania i emocji. W czasie dokonywania zarzucanych mu czynów zdolność rozumienia ich znaczenia i kierowania swoim postępowaniem miał ograniczoną w stopniu znacznym (art. 31 § 2 kk).</p>	<p>Dokumentacja medyczna</p> <p>Opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>179-181v, 205</p> <p>190-191</p>	
<p>12. K. C. (1) w przeszłości był leczony psychiatrycznie. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.</p>	<p>Opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>228</p>	
<p>13. P. P. nie był uprzednio karany.</p>	<p>Karta karna</p>	<p>127</p>	
<p>14. O. C. nie był uprzednio karany.</p>	<p>Karta karna</p>	<p>125</p>	
<p>15. K. C. (1) nie był uprzednio karany.</p>	<p>Karta karna</p>	<p>126</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	P. P.	w dniu 7 czerwca 2018 roku w okolicy zbiornika wodnego B. w P. woj. (...) pomagał sprawcom kradzieży motoroweru marki L. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości jednego tysiąca pięciuset złotych K. G., O. C. i K. C. uniknąć odpowiedzialności za popełnione przestępstwo zacierając ślady	
2	O. C.	w dniu 6 czerwca 2018 roku w godzinach 20.17-21.52 przy ulicy (...) w P. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. C. oraz nieletnim co do którego wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Zeznania świadka D. T.	Relacje wskazanego świadka należy ocenić pozytywnie, jako spójne, stanowcze, logiczne zasługują na przymiot wiarygodnych.	
6,8	Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	<p>Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Treść tego oświadczenia, analogicznie jak wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w zakresie traktującym o faktach, nie nasuwają wątpliwości na tle całokształtu zgromadzonych dowodów. Wyjaśnienia te są logiczne, rzeczowe w takim stopniu, że dały podstawy do rekonstrukcji istotnych w sprawie faktów. Oskarżony wskazuje na własną aktywność, która nie jest obojętna z punktu widzenia prawa karnego, wskazuje miejsce porzucenia cudzej rzeczy, podkreślając, iż działał ze świadomością jej uszkodzenia. Utrata motoroweru przez pokrzywdzonego jawi się w tej sprawie jako okoliczność bezsporna. Na tle całokształtu okoliczności sprawy, wyjaśnienia złożone przez oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego wypadają pozytywnie, jako</p>	

		logiczne, rzeczowe, a co za tym idzie szczerze.	
2,3,4,5	Wyjaśnienia oskarżonego O. C.	Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Treść tego oświadczenia, analogicznie jak złożonych na tym etapie postępowania wyjaśnień nie budzi wątpliwości. Oskarżony, poza werbalizacją przyznania, złożył obszerne wyjaśnienia opisując nie tylko zaangażowanie w zdarzenia innej osoby, ale koncentrował się także na własnej aktywności i roli w przebieg zdarzeń będących w zainteresowaniu w tej sprawie. Zestawiwszy te wyjaśnienia, w szczególności traktujące o zdarzeniu z dnia 07.06.2018r. z zeznaniami świadka K. G. (typowanego jako zasadniczego sprawcę zdarzenia), wyjaśnienia oskarżonego wypadają pozytywnie.	
5	Wyjaśnienia oskarżonego K. C.	Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Treść tego oświadczenia, analogicznie jak złożonych na tym etapie postępowania wyjaśnień nie budzi wątpliwości. Oskarżony, poza werbalizacją przyznania, złożył obszerne wyjaśnienia opisując nie	

		tylko zaangażowanie w zdarzenia innej osoby, ale koncentrował się także na własnej aktywności i roli w przebieg zdarzeń będących w zainteresowaniu w tej sprawie. Zestawiwszy te wyjaśnienia z zeznaniami świadka K. G. (typowanego jako zasadniczego sprawcę zdarzenia), wyjaśnienia oskarżonego wypadają pozytywnie.	
4,5,6,7	Zeznania świadka K. G.	Zeznania wskazanego świadka, traktujące o zdarzeniu z dnia 07.06.2018r. należy ocenić pozytywnie jako oddające rzeczywisty przebieg zdarzenia z tego też powodu stanowiły podstawę do rekonstrukcji faktów. Korespondują z wyjaśnieniami oskarżonych O. C. i K. C. (2), łącznie stanowią logiczną całość.	
3.4	Zapis z monitoringu	Dowód zabezpieczony na etapie śledztwa, nie ma podstaw do kwestionowania sposobu jego zabezpieczenia, ani wartości dowodowej. Prowadzenie dowodu z nagrania nie narusza żadnego z zakazów dowodowych znanych Kodeksowi postępowania karnego. Nie ma podstaw do uznania dowodu za niedopuszczalny w trybie art. 168a kpk.	
3.4	Protokoły oględzin zapisów z monitoringu	Czynności te zostały przeprowadzone po myśli	

		<p>art. 207 § 1 kpk, przez uprawniony podmiot (przez funkcjonariusza Policji, bo na etapie postępowania przygotowawczego). Z czynności sporządzono protokół (art. 143 § 1 pkt. 3 kpk), a jego treść odpowiada wymogom wskazanym w art. 148 § 1 kpk. Nie ma podstaw aby zgłaszać wątpliwości co do zapisów zawartych w protokole i zamieszczonych tam informacji.</p>	
10,12	Opinie biegłych psychiatrów	<p>Opinie te są jasne, pełne, kompletne i nie zawierają sprzeczności. Traktują o poczytalności oskarżonych w chwili czynów. Pochodzą od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. Opinie biegłych psychiatrów spełniają wymogi przewidziane w art. 202 § 5 kpk.</p>	
1 1 3 9 13,14,15	<p>Kserokopia dowodu rejestracyjnego</p> <p>Kserokopia polisy ubezpieczeniowej OC</p> <p>Dokumentacja fotograficzna</p> <p>Dokumentacja medyczna</p> <p>Karty karne</p>	<p>Dowody z dokumentów nie budzące wątpliwości co do autentyczności, ani rzetelności.</p>	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego O. C.</p>	<p>Oświadczenie oskarżonego złożone na rozprawie, iż nie przyznaje się do winy jest nie do pogodzenia chociażby z treścią uprzednich wyjaśnień złożonych w toku dochodzenia, a potwierdzonych na rozprawie. Ich treść wprost dowodzi świadomości oskarżonego co do tego w jakich czynnościach uczestniczy, na czym polega jego rola, a ta nie sprowadza się do biernego przyglądania się czynnościom podejmowanym przez innego uczestnika zdarzenia. Ta była ukierunkowana na zabór mienia, co wprost powołał w uprzednich wyjaśnieniach oskarżony. K. G. (wskazywany poprzednio przez oskarżonego jako pomysłodawca i główny realizator bezprawnych przedsięwzięć) wszak podał, w rozmowie z oskarżonym, iż ma zamiar dokonać kradzieży. Zaangażowanie oskarżonego polegało</p>	

		<p>na obserwacji, ale ta miała określony cel. W ten sposób oskarżony świadomie wspierał poczynania K. G.. Nie można także za wiarygodne przyjąć zapewnienia oskarżonego złożone na rozprawie, iż jego uprzednie wyjaśnienia zostały złożone za namową Policji, bo zapewnienia takie są nieracjonalne. Postawa oskarżonego na rozprawie, kiedy materializuje się wizja odpowiedzialności prawnokarnej, jest ukierunkowana na uniknięcie tej odpowiedzialności. Oskarżony nie racjonalizuje zmiany postawy.</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego K. C.</p>	<p>Oświadczenie oskarżonego złożone na rozprawie, iż nie przyznaje się do winy jest nie do pogodzenia nawet z treścią uprzednich wyjaśnień tego oskarżonego złożonych w toku dochodzenia, a potwierdzonych na rozprawie. Oskarżony opisał wówczas na czym polegała jego rola w zdarzeniu, jakie podejmował konkretne działania. Aktualna postawa, przywoływania się na brak świadomości działania w określonym celu jest ukierunkowana na uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	

	Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	Oświadczenie i wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie, kiedy to P. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zaprzeczył aby znane mu było pochodzenie pojazdu, wobec uprzednich odmiennych zapewnień, jawi się jako niewiarygodne.	
	Zeznania świadka K. G.	Nie można przyznać waloru wiarygodnych zeznaniom wskazanego świadka złożonych w postępowaniu sądowym, kiedy to świadek przeczy zaangażowaniu w zdarzenia O. C., K. C. (2) oraz P. P.. Zeznania takiej treści pozostają w opozycji do wyjaśnień oskarżonych, nie tylko werbalizujących przyznanie, ale wskazujących na czym polegała rola każdego z nich w zdarzeniach traktujących o pojazdach pokrzywdzonego. W kontekście wyjaśnień O. C., złożonych w toku dochodzenia, należy odmówić waloru wiarygodnych także zeznaniom świadka K. G. złożonym w toku dochodzenia w dniu 25.10.2018r. traktującym o zaborze pojazdu marki (...) na szkodę D. T..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		1. P. P. 2. O. C. 3. K. C. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Rzecznik oskarżenia stawia P. P. zarzut występku z art. 239 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>Poplecznictwo stypizowane w art. 239 § 1 kk polega na podjęciu działań (zaniechań) mających na celu udzielenie sprawcy przestępstwa pomocy w uniknięciu odpowiedzialności karnej, obliczonej na udaremnienie lub utrudnienie <u>postępowania karnego</u> przeciwko tej osobie, zarówno przed jego wszczęciem, jak i w każdym jego stadium. Zachowanie przestępcze określone w tym przepisie polega na stworzeniu takiej sytuacji, która rzutuje negatywnie na bieg postępowania niweczając je, bądź też czyni je trudniejszym, żmudniejszym, wymagającym od organów ścigania przedsięwzięcia szeregu dodatkowych czynności dla</p>			

wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności popełnionego przestępstwa. Dla bytu występku z art. 239 § 1 kk nie ma decydującego znaczenia, jakie konkretne szkody spowodowano takim zachowaniem, istotne natomiast jest to by podjęte przez daną osobę działanie (zaniechanie) stwarzało przeszkody w wykryciu przestępstwa, jego sprawcy, czy udowodnieniu temu ostatniemu winy. Wystarczy zatem samo utrudnienie postępowania karnego przeciwko sprawcy przestępstwa, niezależnie od ilości i jakości zebranych przeciwko niemu dowodów. Wynik postępowania karnego jest obojętny dla realizacji znamion tego czynu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 8 czerwca 2010 r., sygn. akt II AKa 135/10).

Jak już zaznaczono, przepis traktuje o utrudnianiu, udaremnianiu postępowania karnego. Przenosząc to na grunt przedmiotowej sprawy, oskarżony P. P. deklaruje na etapie dochodzenia, iż wrzucając motorower do zbiornika wodnego, licząc się z jego zniszczeniem, zmierzał do tego, aby K. G. uniknął odpowiedzialności karnej. Gdyby nawet przyjąć prawdziwość takiego

zapewnienia, to należy mieć na uwadze, że wizja prowadzenia postępowania karnego przeciwko K. G. była nierealna, z racji jego wieku. W datach zaboru pojazdów K. G. nie miał bowiem ukończonych 17 lat. Ustawodawca wprost wskazuje poprzez treść art. 239 § 1 kk, iż zabiegi poplecznika mają być ukierunkowane na utrudnianie, udaremnianie postępowania karnego, a nie innego. Uprawnione jest twierdzenie że nie dotyczą postępowania w sprawach dla nieletnich. Nie ma też dowodu wskazującego na świadomość P. P. o udziale w kradzieży O. C. oraz K. C..

Aktywność P. P. winna być poddana ocenie przez pryzmat art. 288 § 1 kk.

Przestępstwo określone w art. 288 § 1 kk chroni nienaruszalność oraz zdolność do użytkowania rzeczy cudzych, do których określonemu podmiotowi przysługuje prawo własności, bądź który jest posiadaczem tych rzeczy, albo przysługują mu inne uprawnienia do rzeczy, wynikające z praw rzeczowych lub obligacyjnych. Typ czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1 kk, ma charakter umyślny. Umyślność może wystąpić

zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego. Dla charakterystyki strony podmiotowej nie ma znaczenia cel i motywacja sprawcy (por. M. Kulik, Przepięstwo i wykroczenie..., s. 129).

W realiach tej sprawy, poza sporem pozostaje fakt, iż oskarżony działał w stosunku do rzeczy, wobec której nie przysługiwały wskazanemu żadne prawa. Wrzucając motorower do zbiornika wodnego, miał świadomość tego, że jego zachowanie będzie prowadzić do uszkodzenia, a nawet zniszczenia cudzej rzeczy. Zachodzą podstawy do przyjęcia, że oskarżony zrealizował znamiona występku z art. 288 § 1 kk, działając umyślnie w zamiarze wynikowym.

Stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu należy ocenić jako znaczny, z uwagi na sposób działania oskarżonego, wartość szkody.

Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i pełną poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą

okoliczności wyłączające
bezprawność czynu
oskarżonego lub jego winę.

Przedmiotem
zainteresowania w tej
sprawie były nadto dwa
zdarzenia na szkodę
D. T. – właściciela
pojazdów marki L. (...) o wartości 1.500zł oraz
marki (...) o wartości 4.500 złotych. Rzecznik
oskarżenia stawia zarzuty
udziału w obydwu
zdarzeniach pod postacią
występku z art. 278 § 1
kk **O. C.** oraz w zdarzeniu
z dnia 06.06.2028r. nadto
K. C..

Przechodząc do zdarzenia
z dnia 06.06.2018r.,
rozważenia wymaga czy **O. C.**
można przypisać formę
zjawiskową
współsprawstwa, czy
pomocnictwa (art. 18 §
3 kk). Dla rozróżnienia
czy mamy do czynienia
ze współsprawstwem czy
pomocnictwem należy
odpowiedzieć na pytanie,
czy zachowanie danej
osoby stanowiło istotny
wkład w popełnienie
przestępstwa.

Współsprawcą może być
osoba, która wprowadzie
nie realizuje czynności
odpowiadającej
znamieniu
czasownikowemu danego
czynu zabronionego, ale
której zachowanie
uzgodnione (element
porozumienia) ze
wspólnikami stanowi
istotny wkład w realizację
wspólnego przestępczego

zamachu. W realiach tej sprawy udział O. C. polegał na obserwacji, swoistym „staniu na czatach” , ale w niejako wstępnej fazie zdarzenia, polegającej na przestawieniu pojazdu (przedmiotu zaboru) z miejsca parkowania przez dysponenta w inną lokalizację na terenie tego samego parkingu. K. G., pomysłodawca i zasadniczy wykonawca kradzieży motoroweru marki L. (...), wrócił po motorower w późniejszym okresie, dokonując jego zaboru przy czynnym udziale innej osoby. Ostatnie fakty rozegrały się bez udziału oskarżonego O. C.. Ten znał tylko zamiar K. G. dokonania kradzieży. Tak ustalone fakty dają podstawę do przypisania oskarżonemu O. C. pomocnictwa w zdarzeniu polegającym na zaborze rzeczy (art. 18 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk).

Przez zabór w rozumieniu art. 278 kk rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 608; A. Marek, Prawo karne..., s. 522; J. Bafia (w:)

J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 253-254). Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej oraz bez żadnej ku temu podstawy (por. wyrok SN z 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. 1999, nr 7-8, poz. 5). Kradzież jest dokonana w chwili zaboru, tj. objęcia przedmiotu wykonawczego we władztwo sprawcy, i w związku z tym stopień utrwalenia władztwa nad rzeczą, dalsze jej losy oraz dalsze zmiany względem tej rzeczy są obojętne z punktu widzenia oceny prawnej (zob. wyrok SN z 11 stycznia 1988 r., II KR 343/87, OSNKW 1988, nr 7-8, poz. 55 oraz B. Świątkiewicz, glosa do tego orzeczenia, OSP 1990, z. 8, s. 302).

W zaborze pojazdu marki L. (...) uczestniczyli K. G. oraz K. C. (1). Wskazany pojazd został wyjęty spod władztwa pokrzywdzonego i przejęty w władanie wskazanych – w ramach ustalonego podziału ról. Istotą współsprawstwa jest „oparte na porozumieniu współdziałanie dwóch lub więcej osób, z których każda obejmuje swoim zamiarem realizację całości znamion czynu przestępnego. To porozumienie jest tym szczególnym elementem podmiotowym, który

zespalając zachowania się poszczególnych osób, pozwala przypisać każdej z nich tę akcję sprawczą, którą przedsięwzięła inna osoba współdziałająca w popełnieniu przestępstwa (OSNKW 1972/3/54). Porozumienie może nastąpić chociażby w sposób dorozumiany, najpóźniej w momencie realizacji zadań sprawczych. Nawet nagłe i spontaniczne działanie jednego ze sprawców, akceptowane przez pozostałych umożliwia przyjęcie, że każdy ze sprawców wykonał czyn zabroniony w całości (postanowienie SN z dnia 05.05.2003 r., V KK 346/02, LEX nr 78912, wyrok S.Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14.10.1998 r., II AKa 15/98, Prok. I Pr. 1999/7-8/25, wyrok S.Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30.12.2004 r., II AKa 435/04, LEX nr151782). Dla ustalenia porozumienia należy wykazać, że uczestniczący w akcji przestępczej miał świadomość i wolę wspólnej realizacji znamion czynu zabronionego (zob. wyr. SA w Katowicach z 23.9.2004 r., II AKa 276/04, OSAK 2004, Nr 4, poz. 5). Zawarcie porozumienia nie jest równoznaczne ze szczegółowym uzgodnieniem każdego elementu zachowania, podziału ról, itp. Istotne,

aby zmowa obejmowała zgodę na realizację wszystkich znamion przestępstwa (zob. wyr. SA we Wrocławiu z 27.8.2015 r., II AKa 197/15, L.). W konsekwencji na aprobatę zasługuje następująca teza wyrażona w wyr. SA w Białymstoku z 15.9.2005 r. (II AKa 126/05, OSAB 2005, Nr 3, poz. 27): "brak u jednego z dwóch uczestników przestępczej akcji świadomości i woli wspólnej działalności wyklucza byt współsprawstwa, a czyny ich mogą być ocenione odrębnie jako jednosprawstwo bądź odpowiedzialność jednego z nich rozważyć należy na gruncie niesprawczych form współdziałania" (zob. także wyr. SA w Gdańsku z 10.12.2013 r., II AKa 405/13, Legalis).

Czynności K. G. oraz K. C. dotyczące pojazdu marki L. (...) o numerze rejestracyjnym (...) były zsynchronizowane tak pod względem czasu, jak i miejsca, a polegały na wyprowadzeniu pojazdu z parkingu, przeprowadzeniu ulicami miasta do miejsca zamieszkania K. G.. Uzasadniona jest ocena, iż **K. C. (1)** działał wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą (tutaj K. G.), a aktywność ta nosi znamiona występku kradzieży z art. 278 § 1 kk, zważywszy na

wartość rzeczy będącej przedmiotem zaboru.

Przechodząc do zdarzenia z dnia 28.06.2018 roku, jak już zaznaczono rzecznik oskarżenia stawia zarzut jego popełnienia O. C.. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do oceny, iż oskarżony – działając wspólnie i porozumieniu z ustaloną osobą (wówczas nieletnim K. G.) dokonał zaboru pojazdu marki (...) na szkodę D. T.. Oskarżony wraz z K. G., działając pod osłoną nocą wyprowadzili motorower z parkingu, (miejsca parkowania pojazdu przez właściciela), a następnie pojazd ten odprowadzili do miejsca zamieszkania K. G.. Czynności ich były zsynchronizowane pod względem czasu, miejsca. Mężczyźni wyjęli rzecz spod władania uprawnionego i przejęli nad nim władztwo. Oskarżony swoim działaniem zrealizował znamiona występku z art. 278 § 1 kk zważywszy na wartość przedmiotu zaboru, działając nadto w warunkach współsprawstwa, którego istotę wyżej opisano i w tym miejscu należy tylko odwołać się do powyższych rozważań.

Obu przypisanych czynów, O. C. dopuścił się w stanie ograniczającym zdolność rozumienia znaczenia

czynu i kierowania swoim postępowaniem w stopniu znacznym, którą to okoliczność ustawodawca przewidział w art. 31 § 2 kk. Ograniczona poczytalność nie stanowi co prawda okoliczności wyłączającej winę, sprawca działający w takim stanie ma zdolność do zawinienia, popełnia przestępstwo. Jest natomiast okolicznością umniejszającą winę. Obniża ona zatem stopień winy, co w nawiązaniu do limitującej funkcji winy powinno znaleźć odbicie w wymiarze kary. Stosownie do wymienionego wcześniej przepisu jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Oskarżony **K. C. (1)** jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i pełną poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

<p>Stopień społecznej szkodliwości każdego z czynów zarzucanych oskarżonemu O. C. i K. C. należy ocenić jako znaczny, zasadniczo z uwagi na wartość szkody.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. P.	1		<p>Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, przy uwzględnieniu:</p> <p>jako okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia niekaralność, - młody wiek oskarżonego (sprawca młodociany), - przyznanie się do popełnienia czynu zabronionego i złożenie wyjaśnień stanowiących podstawę ustaleń faktycznych. <p>Sąd nie dopatrył się okoliczności obciążających.</p>
P. P.	2, 4		<p>Mając na uwadze rodzaj, natężenie okoliczności łagodzących, zasadnym jest orzeczenie wobec oskarżonego kary z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania. W odniesieniu do oskarżonego można</p>

aktualnie formułować pozytywną prognozę kryminologiczną.

Uzasadniona jest ocena, że oskarżony na skutek doświadczeń związanych z toczącym się przeciwko niemu w niniejszej sprawie postępowaniem karnym nie powróci na drogę przestępstwa, zaś cele wychowawcze i prewencyjne zostaną wobec oskarżonego osiągnięte, pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności. Dwuletni okres próby jest dostateczny do zweryfikowania czy pozytywna prognoza postawiona wobec oskarżonego okazała się trafna, a jednocześnie, czy realizuje nałożone na niego obowiązki probacyjne. Dozór kuratora sądowego jest podyktowany koniecznością stałego wglądu w przebieg okresu próby określony przedmiotowym wyrokiem. Jego podstawę stanowi treść art. 73 § 2 kk, z uwagi na młody wiek oskarżonego.

Kierując się treścią art. 72 § 1 pkt 1 kk, dla wzmocnienia rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, Sąd zobowiązał oskarżonego do składania pisemnych sprawozdań co do przebiegu okresu próby.

P. P.	3		<p>Zastosowany środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności należało połączyć z orzeczeniem kary grzywny, która stanowi realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynów, których się dopuścił. Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 33 § 3 kk.</p>
O. C.	5a i b		<p>Sąd zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary (kierując się zasadą wyrażoną w art. 31 § 2 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk) i wymierzył oskarżonemu karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych (za czyn I), karę grzywny w liczbie 80 stawek dziennych (za czyn II), które są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów, a uwzględniają:</p> <p>a/ okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none">- młody wiek oskarżonego (sprawca młodociany),- uprzednia niekaralność,- przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów,

			<ul style="list-style-type: none"> - złożenie wyjaśnień pomocnych w ustaleniach faktycznych, - działanie w stanie ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności. <p>W realiach tej sprawy nie można wskazać okoliczności obciążających.</p> <p>Wysokość jednej stawki dziennej ustalono po myśli art. 33 § 3 kk.</p>
O. C.	6		<p>W oparciu o treść art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonego za poszczególne występki jednostkowe kary grzywny Sąd połączył i wymierzył oskarżonemu łączną karę grzywny w liczbie 90 stawek dziennych, z zastosowaniem zasady asperacji, mając na uwadze związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego czyny, w tym czas działania, sposób działania, cel działania i motywację oskarżonego.</p> <p>Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, asperacji jak i zasady kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast</p>

			<p>priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (wyrok SA w Katowicach z 08.03.2018 r. II AKa 76/18, wyrok SN z 02.12.1975 r. Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33).</p>
K. C. (1)	7		<p>Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w liczbie 50 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, przy uwzględnieniu:</p> <p>a/ okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia niekaralność, - młody wiek oskarżonego (sprawca młodociany), - przyznanie się do popełnienia czynu zabronionego i złożenie wyjaśnień stanowiących podstawę ustaleń faktycznych, <p>b/ okoliczności obciążające:</p> <p>Sąd nie dopatrzył się okoliczności obciążających.</p> <p>Wysokość jednej stawki dziennej ustalono po myśli art. 33 § 3 kk.</p>
K. C. (1)	8, 9		<p>Mając na uwadze rodzaj, natężenie okoliczności łagodzących, zasadnym jest orzeczenie wobec oskarżonego kary z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia</p>

			<p>jej wykonania. W odniesieniu do oskarżonego można aktualnie formułować pozytywną prognozę kryminologiczną. Uzasadniona jest ocena, że oskarżony na skutek doświadczeń związanych z toczącym się przeciwko niemu w niniejszej sprawie postępowaniem karnym nie powróci na drogę przestępstwa, zaś cele wychowawcze i prewencyjne zostaną wobec oskarżonego osiągnięte, pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności. Dwuletni okres próby jest dostateczny do zweryfikowania czy pozytywna prognoza postawiona wobec oskarżonego okazała się trafna, a jednocześnie, czy realizuje nałożone na niego obowiązki probacyjne. Dozór kuratora sądowego jest podyktowany koniecznością stałego wglądu w przebieg okresu próby określony przedmiotowym wyrokiem. Jego podstawę stanowi treść art. 73 § 2 kk, z uwagi na młody wiek oskarżonego.</p> <p>Kierując się treścią art. 72 § 1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do składania pisemnych sprawozdań z przebiegu okresu próby.</p>
P. P., O. C., K. C. (1)	10a		Szkoda nie została zrekompensowana,

			pojazdu nie odzyskano, pojazd nie posiadał ubezpieczenia AC. Mając na uwadze treść art. 46 § 1 kk zasądzono od oskarżonych solidarnie tytułem naprawienia szkody równowartość motoroweru.
O. C.	10b		Na skutek czynu zabronionego, którego dopuścił się oskarżony, doszło do uszczerpienia majątku pokrzywdzonego na kwotę 4.500 zł. Kwota ta stanowi wartość skradzionego motoroweru (...) o numerze rejestracyjnym (...). Szkoda nie została zrekompensowana, pojazd nie został odzyskany, nie posiadał ubezpieczenia AC. Mając na uwadze treść art. 46 § 1 kk zasądzono od oskarżonego tytułem naprawienia szkody równowartość motoroweru.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			W oparciu o treść art. 63 § 1 kk Sąd zobligowany jest zaliczyć oskarżonym P. P. oraz O. C. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet podlegającej wykonaniu kary aby dolegliwość związana z zastosowaniem

		<p>aresztu tymczasowego względem sprawcy nie pozostała poza nawiasem wymierzonej mu i podlegającej wykonaniu kary pozbawienia wolności albo orzeczonej kary ograniczenia wolności lub kary grzywny. Tak więc zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania na poczet jednej z wymienionych kar stanowi ustawowe dobrodziejstwo dla oskarżonego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wyrażany jest pogląd, iż okres rzeczywistego pozbawienia sprawcy wolności w sprawie podlega zaliczeniu na poczet kary podlegającej efektywnemu wykonaniu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1970 r., RNw 33/70, LEX nr 21325, wyrok SN z 24 sierpnia 1988 r., V KRN 161/88, OSNPG 1988, z. 12, poz. 129; wyrok SN z 18 stycznia 1993 r., III KRN 158/92).</p>
<p>7.6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,</p>		

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
W przedmiocie wynagrodzenia obrońców ustanowionych oskarżonym O. C. oraz K. C. z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019 r., poz. 18), z uwzględnieniem terminów rozprawy, w których obrońcy oskarżonych brali udział oraz stawkę podatku VAT.		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił w części oskarżonych od kosztów sądowych, mając na względzie ich sytuację majątkową, które uzasadniają ocenę, iż uiszczenie kosztów sądowych w całości byłoby dla oskarżonych zbyt uciążliwe.</p> <p>Na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 616 kpk, art. 618 § 1 pkt. 1 kpk oskarżeni zobowiązani są jedynie do</p>	

	<p>poniesienia części zwrotu wydatków w kwotach po 43,33 zł., na które składają się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłaty przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych - 30 zł (każdy z oskarżonych we wskazanej kwocie), - ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym / Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.) – 40 zł (40 zł / 3 = 13,33 zł od każdego z oskarżonych). 	
<p>6. 1Podpis</p>		